

Vėl rengiamasi apiplėšti gyventojus!

Praėjusiais metais „Vilniaus energija“ suskubo totaliai ir visam laikui įsitvirtinti šilumos ūkyje. Šiuo tikslu ji primygtinai siekė, kad gyventojai pasirašytų sutartis, leidžiančias tapti šilumos perdavimo taškų, esančių daugiabučiuose, savininkais, kurių tikrieji šeimininkai yra patys gyventojai. Apie tai rašėme praeitais metais (2011-05-27: Ar reikėtų taip skubėti? http://www.pilaitesbendruomene.lt/archyvas_2011.html). Regis, budresniai visuomenės daliai įsikišus į šį procesą, buvo atstatytas teisingumas, bet trumpam. Šiuo metu nemieganti visuomenė vėl įsijungė į gyventojų teisių gynimą. Priežastis: Vyriausybės nutarimas dėl šilumos punktų ar jų įrenginių, priklausančių šilumos tiekėjams ar tretiesiems asmenims, išpirkimo ir (ar) perleidimo tvarkos aprašo patvirtinimo. Todėl gyventojams nereikėtų skubėti pasirašyti sandorių ar suskubti mokėti už savo pačių nuosavybę – šilumos punktus. Galvojama, kad Apraše galėtų būti kalbama tik apie šilumos tiekėjų faktinių išlaidų, skirtų namo bendraturčiams priklausančių šilumos punktų atnaujinimui (modernizavimui), kompensavimo tvarką. Plačiau apie tai „Žvėryno bendruomenės“ Naujienose: http://www.zverynas.lt/index.php?option=com_content&view=article&id=106%3Anaujienos&catid=35%3Anaujienos&Itemid=57&lang=lt ir „Pilaitės bendruomenė“ pirmininkės Janinos Gadliauskienės pranešime:

Vilniaus energija vėl atakuoja bendrijas

Energetikos ministerijos internetiniame puslapyje patalpintas Vyriausybei teikiamas projektas dėl galimybės Vilniaus daugiabučiams namams išsipirkti jų namuose esančius šilumos punktus:

Tai tęsinys skandalo, kai pereinamųjų metų pavasarį UAB „Vilniaus energija“ nurodė bendrijoms ir administruojančioms įmonėms atiduoti gyvenamųjų namų šilumos punktų raktus, pasirašant perdavimo aktą. Tokiu būdu, šilumą tiekianti įmonė panoro nusavinti šilumos punktus. Bendrijos išsiuntė paklausimą ar „Vilniaus energija“ pretenduodama užimti šilumos punktus, kaip nedalomą bendrosios dalinės nuosavybės teise gyventojų nekilnojamąjį turtą, turi atitinkamus bendrijų pasirašytus dokumentus. „Vilniaus energija“ dokumentų, jos teisę į šilumos punktų privatizavimą, nepateikė. „Vilniaus energija“, pasitelkusi Valstybinę kainų ir energetikos kontrolės komisiją, pakėlė šilumos kainą 2 centais už kilovatvalandę šilumos punktams, kurie buvo prieš dešimt metų renovuoti.

Ši įmonė už nemenką užmokestį siekė perimti savo žinion šilumos punktų priežiūrą ir į savo balansą įsirašyti nemenką dalį nekilnojamojo turto. Gyvenamųjų namų gyventojai būtų praradę bet kokią teisę kontroliuoti ar teisingai yra pateikiami rodmenys už suvartotą šilumą. Vilniaus miesto bendrijos Prezidentei, Vyriausybei, kitoms institucijoms išsiuntinėjo raštus, prašydamos užkirsti kelią šilumos punktų privatizavimui prievartos keliu ir reikalaujamos panaikinti neteisėtai priskaičiuotą mokestį už šilumą.

Prezidentės institucija Lietuvos Respublikos Seimui pateikė Šilumos ūkio įstatymą, kuriame nurodė beveik visus instrumentus kaip įgyvendinti bendrijų reikalavimus, gelbstint juo nuo „Vilniaus energijos“ savivaliavimo. Įstatymo keliu buvo sustabdytas ne tik „Vilniaus energijos“ pasipinigavimas, bet nurodyta, kad šilumą ir karštą vandenį tiekianti įmonė negali būti, ir šilumos punktų prižiūrėtoja. Tuo pačiu, buvo nurodyta, kad „Vilniaus energija“ negali naudoti šilumos punktuose esančių šilumos apskaitos prietaisų nuotolinio valdymo. Mat, šilumos punktus prižiūrintys specialistai pastebėjo, kad jų reguliavimas nieko neduoda, nes patalpose, nežiūrint į lauko temperatūrą, radiatoriai savaime užkaista ir atšąla.

Įsigaliojus įstatymo pakeitimams, šilumos punktų prižiūrėtojai pradėjo domėtis, kaip atsijungti nuo nuotolinio valdymo. Daugelis jų pastebėjo: elektroninė valdymo sistema, apjungta į „Rubisafe“ sistemą, prilygsta programišių sugebėjimui įsilaužti į kompiuterius, atsiskaitomasias sąskaitas ir atlikti funkcijas savo nuožiūra. Kas gali paneigti, kad tokiu būdu nėra ne tik reguliuojami temperatūriniai parametrai, bet didinami rodmenys ir pagal juos išrašomos gyventojams sąskaitos? Gali būti, kad dėl tos pačios priežasties valstybės institucijos iki šiol taip ir neišsireikalavo, kad šilumos punktuose naudojami prietaisai būtų sertifikuoti. Kas gali paneigti, kad tokiu būdu „Vilniaus energija“ nekerštuoja už priimtus nepalankius įstatymo pakeitimus, parodydami, kas šitoje ūkinėje sistemoje yra visagaliai?

Svarstant įstatymo projektą vilniečių interesus aktyviai gynė ir Energetikos ministerijos atstovai. Todėl dabartinis Vyriausybei jos teikiamas projektas, nurodantis išsipirkti šilumos punktus, yra daugeliui bendrijų nesuprantamas. Kas jau kas o ministerija puikiausiai turėtų suprasti, kad šis jos žingsnis prieštarauja Civiliniam kodeksui, Šilumos ūkio įstatymui, ir atitolina vilniečius nuo galimybės mokėti už šildymą mažiau. Vilniaus miesto bendrijos, Žvėryno, Viršuliškių, Salininkų, Pilaitės bendruomenės bei Vilniaus bendruomenių asociacija pereitą savaitę išsiuntė raštus Prezidentei, Vyriausybei, reikalaujamos atmesti Energetikos ministerijos pateiktą Vyriausybės nutarimo projektą. Raštuose taip pat reikalaujama daugiabučių namų šilumos punktuose užtikrinti nuotolinio apskaitos prietaisų atjungimą, nesertifikuotų šildymo ir karšto vandens prietaisų išėmimą iš naudojimo ir imtis priemonių dėl šilumos ūkio perdavimo valstybės žinion.

Parengė Janina Gadliauskienė